

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 23 december 2010 in zaak nr. 10/33063 in het geding
tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 april 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 21 september 2010 heeft de minister van Justitie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 december 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 januari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2.2. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) heeft, voor zover thans van belang, een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, (hierna: de aanvraag) worden afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (hierna: het mvv-vereiste).

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand, niet verantwoord is te reizen.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het betreft een vreemdeling die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt de aanvraag afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder l, is van het mvv-vereiste vrijgesteld een vreemdeling van wie uitzetting in strijd met artikel 8 van het EVRM zou zijn.

Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Volgens paragraaf B1/4.1.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) dient voor de in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 neergelegde vrijstelling te worden beoordeeld of de desbetreffende vreemdeling, al dan niet onder vereisten, in staat is te reizen. Voorts kan ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 vrijstelling worden verleend van het mvv-vereiste, indien de terugkeer van een vreemdeling in verband met een medische noodsituatie zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Volgens paragraaf B8/2.1 wordt onder medische noodsituatie verstaan: die situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vaststaat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade. Onder "op korte termijn" wordt verstaan binnen een termijn van drie maanden.

Volgens paragraaf B8/4 legt een vreemdeling, indien de medisch adviseur vaststelt dat mantelzorg noodzakelijk is voor het slagen van de medische behandeling die de desbetreffende vreemdeling ondergaat en die vreemdeling stelt dat in het land van herkomst geen mantelzorgnetwerk aanwezig is, gegevens en bescheiden over waaruit dit blijkt.

2.3. De vreemdeling, _____, heeft op 24 juni 2009 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend en daarbij - onder meer - toegelicht dat zij bij haar in Nederland woonachtige zus (hierna: de referente) wenst te verblijven, omdat er in Iran niemand is die voor haar zorgt en zij niet in staat is zelfstandig te reizen en te leven.

Voormelde aanvraag, die door de minister is aangemerkt als een aanvraag met als verblijfsdoel 'verruimde gezinshereniging', heeft de minister bij besluit van 2 april 2010 afgewezen. Bij besluit van 21 september 2010 heeft de minister het standpunt gehandhaafd dat hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd geen grond is om haar krachtens artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 van het mvv-vereiste vrij te stellen en voorts dat evenmin aanleiding bestaat om

haar krachtens artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder l, of het vierde lid, daarvan vrij te stellen.

2.4. De minister klaagt in grief 1 - samengevat weergegeven - dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit van 21 september 2010 ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat voor de vreemdeling in Iran mantelzorg voorhanden is. Hiertoe voert de minister aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat, zoals hij in voormeld besluit heeft toegelicht, de vreemdeling enig onvermogen van haar familieleden om haar gedurende de duur van de mvv-procedure te begeleiden en voor haar te zorgen niet met gegevens en bescheiden heeft aangetoond.

2.4.1. In hoger beroep is onbestreden dat het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) in zijn advies van 17 november 2009 (hierna: het BMA-advies) te kennen heeft gegeven dat de vreemdeling mantelzorg nodig heeft.

Dat, zoals de rechtbank bij de bestreden overweging in aanmerking heeft genomen, de in de Verenigde Staten van Amerika verblijvende zus en broer van de vreemdeling de zorg dragen voor de moeder, betekent niet dat daarmee is aangetoond dat deze zus en broer niet in staat zijn om de vreemdeling gedurende de mvv-procedure te begeleiden en voor haar te zorgen. Verder heeft de rechtbank de minister in dit verband ten onrechte tegengeworpen dat hij niet heeft weersproken dat de referente niet in Iran zou kunnen verblijven. In het besluit van 21 september 2010 heeft de minister, onder verwijzing naar het besluit van 13 augustus 1999 waarbij het asielverzoek van de referente is afgewezen, het standpunt ingenomen dat niet is aangetoond dat de referente niet in dat land zou kunnen verblijven. Gelet op paragraaf B8/4 van de Vc 2000 is het door de minister in dit kader ingenomen standpunt aldus deugdelijk gemotiveerd.

Grief 1 is terecht voorgedragen, maar leidt, gelet op het hierna volgende, niet tot het daarmee beoogde doel.

2.5. Hetgeen de minister als grief 2 aanvoert en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.6. De minister klaagt in grief 3 dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit van 21 september 2010 ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat tussen de vreemdeling en de referente geen zogenoemde 'more than the normal emotional ties' bestaan. Hiertoe voert de minister aan dat het enkele feit dat de referente, als bewindvoerder en mentor, de belangen van de vreemdeling behartigt, onvoldoende is om tot die conclusie te komen. Verder is de rechtbank er ten onrechte aan voorbijgegaan dat de vreemdeling pas in mei 2009 bij de referente haar intrek heeft genomen en dat zij daarvoor zonder haar heeft gewoond en gefunctioneerd, aldus de minister.

2.6.1. Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (Ezzouhdi tegen Frankrijk, arrest van 13 februari 2001, nr. 47160/99, par. 34; Balogun tegen het Verenigd Koninkrijk, arrest van 10 april 2012, nr. 60286/09, par. 43 (www.echr.coe.int)) kan worden afgeleid dat bij de beantwoording van de vraag of er tussen volwassen broers en zussen familie- of gezinsleven bestaat, in beginsel bepalend is of er tussen voornoemden "further elements of dependency involving more than the normal emotional ties" dan wel "additional elements of dependence" bestaan.

2.6.2. In het besluit van 21 september 2010 heeft de minister, onder verwijzing naar het besluit van 2 april 2010, zijn standpunt aldus toegelicht dat - samengevat weergegeven - de referente reeds sinds 1996 in Nederland verblijft en de vreemdeling dus sinds die tijd zonder haar heeft gewoond en gefunctioneerd. Dat de referente tot bewindvoerder en mentor van de vreemdeling is aangesteld, is volgens de minister slechts het gevolg van de familieband en de gezondheidstoestand van de vreemdeling en niet van een tussen hen bestaande bijzondere band. Verder vormt het feit dat de referente en haar kinderen steun vinden in de aanwezigheid van de vreemdeling omdat zij door de voormalige echtgenoot onderscheidenlijk vader zijn mishandeld, evenmin reden om zodanige band aan te nemen, aldus de minister.

2.6.3. De enkele omstandigheid dat de referente, vanwege de medische problematiek van de vreemdeling, is aangesteld als haar bewindvoerder en mentor biedt op zichzelf beschouwd onvoldoende grond voor de aanname dat tussen de vreemdeling en de referente "more than the normal emotional ties" bestaan. Immers, niet valt in te zien dat die taak niet ook door andere personen zou kunnen worden uitgeoefend. Vorenbedoelde omstandigheid staat in dit geval evenwel niet op zichzelf en moet worden geplaatst in het licht van hetgeen de vreemdeling de minister in haar aanvullende bezwaarschriften van 23 april 2010 en 29 juli 2010, zoals toegelicht tijdens de ambtelijke hoorzitting van 14 juni 2010, heeft voorgehouden en door de minister niet is weersproken. Aldus bezien, bestaat geen grond voor de conclusie van de minister dat de vreemdeling het bestaan van zodanige banden niet aannemelijk heeft gemaakt. Daartoe overweegt de Afdeling het volgende.

Uit het door de minister niet weersproken relaas van de vreemdeling komt naar voren dat zij vanwege haar medische problematiek, waaronder - blijkens het BMA-advies - een geestelijke en lichamelijke ontwikkelingsstoornis vanaf haar geboorte, doofheid en blindheid aan een zijde en een ernstige vorm van epilepsie, niet in staat is zich zelfstandig te handhaven. Vóór het vertrek van de referente uit Iran is de vreemdeling lange tijd door haar verzorgd en na haar vertrek hebben zij door middel van internet en videoboodschappen contact onderhouden. Nadien heeft de moeder voor de vreemdeling gezorgd, maar omdat zij steeds ouder en zieker werd, werd die zorg voor haar te zwaar. Vanwege haar slechte gezondheidssituatie en omdat zij alleenstaand is, is de moeder uiteindelijk naar de in de Verenigde Staten van Amerika verblijvende zus van de vreemdeling vertrokken. De vreemdeling kon haar daarbij niet vergezellen

en verblijft sindsdien bij de referente, door wie zij wordt verzorgd en met wie de banden snel weer heel hecht zijn geworden. Hoewel de vreemdeling moeilijk is te verstaan en maar een beperkt aantal mensen haar kunnen begrijpen, begrijpen de referente en de vreemdeling elkaar volkomen vanwege hun vroegere jarenlange intensieve band. Verder is in dit verband toegelicht dat de referente, alsmede haar kinderen, - sinds de komst van de vreemdeling - in emotioneel opzicht van haar aanwezigheid afhankelijk zijn geworden. Daarbij is er gemotiveerd op gewezen dat de referente en haar kinderen ernstig zijn getraumatiseerd door de mishandeling van de voormalige echtgenoot onderscheidenlijk vader en dat alle betrokkenen zijn opgebloeid als gevolg van hun samenzijn.

Uit het voorgaande volgt dat de vreemdeling reeds vóór het vertrek van de referente uit Iran lange tijd door haar is verzorgd, zij nadien met haar contact heeft onderhouden, zij sinds haar komst naar Nederland weer bij haar verblijft en door haar wordt verzorgd en dat ook de referente sindsdien in zekere mate van de vreemdeling afhankelijk is geworden. Gelet op het geheel van voormelde omstandigheden is aannemelijk dat tussen de vreemdeling en de referente "further elements of dependency involving more than the normal emotional ties" bestaan. Derhalve is de rechtbank terecht tot het oordeel gekomen dat het besluit van 21 september 2010 wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb dient te worden vernietigd.

Grief 3 faalt.

2.7. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.8. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- III. bepaalt dat van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel griffierecht ten bedrage van € 454,00 (zegge: vierhonderdvierenvijftig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Willems, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

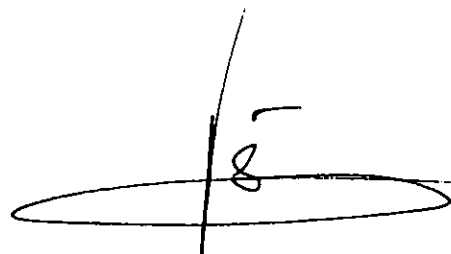
w.g. Willems
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juli 2012

412-636.

Verzonden: 18 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser